Dan Sociu

porc și sentimental, înțelept și rău

Cu ilustrații
de Ioana Drogeanu

POLIROM
2021

biata femeie aproape frumoasă
ce tăcere se lasă la masă
cînd apare una sută la sută
pe care toți am vrea, sută la sută
și cînd apare, cînd defilează
ochii se reorientează
ca floarea-soarelui după soare

cînd apare
lasă umbră pe surioare

sigur că femeia aproape frumoasă
nu pleacă din bar singur-acasă
dar cine-o ține noaptea trează
nu-i și ăla pe care-l visează

ce nedreptate și ce ghinion
să mergi cu unul ca mine la somn

și frumoasa dispare dispare
și ne-ntoarcem la surioare

un băiat grizonant născut în anii optzeci
așa și-ar scrie pe net cu băieții –
ce faci fată, ce mai freci?

ce de căcat e să fumez singur cu pereții
te-ai dus în pizda mă-sii la țară
să-ți faci viața a șasea oară
ți-ai luat cîine, poate-ți iei și căruță
evident îți iei o altă gagică finuță
poate pui și tu măcar un hectar de mărar
dar nu de-ăla de ciorbă, de-ăla mai rar
te și văd cum te plimbi prin mărar
ca Pablo Escobar
cu burtoiul și cămașa ta din Obor
nu că mor de doru' tău că nu mor
dar îmi plăcea să vin vara la cinci pe la tine

și tu transpirat și stresat ca atacat de albine
și eu melancolic ca tot fostul alcoolic
dar cînd făcea bricheta clic
parcă ne mai relaxam un pic
cît pot să se relaxeze doi boși
cît pot să se relaxeze doi middle-age anxioși
jointuri, muzică, rîsete, suc și gogoși
dar în fine, dacă te întrebi de ce-ți scriu în rime
e pentru că e o poezie
aș putea să-ți zic și așa, direct, dar de fapt
ce să-ți zic
eu sînt un băiat reprimat, de anii optzeci
decît atît, ce faci fată, ce mai freci

ne-amintim nostalgici la un ceai de plante
cum dădeam cîndva futaiuri înnodate
nici nu-s așa mulți ani de-atunci, din păcate
ne bîrfim gagicuțele enervante
că-s mai tinere și că nu-nțeleg nimic
că încă nu știu cum e să fii obosit
deși tocmai de aia le iubim, nu zic
dar prea visează și nu s-au trezit
și de fapt ce-am vrea, să fie deja ca noi
cu-o viață în față și două înapoi
porci și sentimentali, înțelepți și răi
preocupați doar de ce-i în pat și-n tigăi
și ce complicați ne credeam înainte –
la un ceai de plante, înnodăm cuvinte

pentru că-mi uit vîrsta de cînd sînt cu tine
apariția mea în vitrinele mate mă întristează
pe Toamnei, pe la început de toamnă, la amiază
un băiat spre toamna vieții tinerește-naintează
pentru că-mi uit vîrsta de cînd sînt cu tine
vitrinele mate oglindesc pe un altul
nu sînt eu, e celălaltul